

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.282 van 10 mei 2001
in de zaak A. 67.430/VII-13.710.**

In zake : Jan JANSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kroonlaan 190

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan JANSEN op
2 februari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 30 november 1995 van de
Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling
waarbij het beroep dat hij had ingediend tegen het
besluit van 1 juni 1995 van de bestendige deputatie van
de provincieraad van Limburg houdende, onder meer, de
weigering van de vergunning voor het uitbreiden van de
bestaande en vergunde dierenpopulatie in zijn legkippen-
bedrijf, gelegen aan de Neerhovenstraat 30 te Meeuwen-
Gruitrode, ongegrond wordt verklaard en het beroepen be-
sluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. De verzoeker baat een legkippenbedrijf uit te Meeuwen-Gruitrode op het voormelde adres.

De bestaande dierenpopulatie van 33.000 stuks werd vergund bij besluiten van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 7 november 1977 (vergunning voor 18.000 legkippen) en van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 15 juni 1978 (uitbreiding met

15.000 legkippen). Ook de bijhorende mestopslag is vergund.

1.2. Op 1 juni 1995 weigert de bestendige deputatie de door de verzoeker gevraagde vergunning voor de uitbreiding van zijn bedrijf met 25.800 legkippen.

De gevraagde koelinstallatie voor het bewaren van de geproduceerde eieren wordt wel vergund.

1.3. Op 5 juli 1995 tekent de verzoeker beroep aan.

1.4. Nadat de vereiste adviezen zijn ingewonnen, neemt de bevoegde minister op 30 november 1995 het thans bestreden besluit. Het beroep wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

De motivering luidt als volgt :

"Overwegende dat de fosfaatproduktie van deze inrichting, blijkens de gegevens in de aanvraag, 29.998 kg P_2O_5 bedraagt (overeenkomstig 58.800 legkippen);

Overwegende dat elke milieuvergunningsaanvraag in bijlage de voorziene maatregelen om verontreiniging van het milieu te voorkomen dient te bevatten; dat meststoffen in het algemeen milieuverontreiniging kunnen veroorzaken indien onoordeelkundig gebruikt; dat bij het ontbreken van mestverwerkingsmogelijkheden dierlijke mest enkel kan gebruikt worden voor bemesting van gronden; dat er momenteel, voor wat toegelaten bemesting betreft, volgende P_2O_5 -bemestingslimieten bestaan : 200 kg P_2O_5 per hectare voor de gewassen grasland en maïs en 150 kg P_2O_5 per hectare voor andere gewassen; dat het naar de toekomst toe niet kan geweten zijn welke gewassen op een bepaald perceel zullen geteeld worden; dat bovendien in artikel 31, §2.1° van het Mestdecreet voorzien is dat deze bemestingslimieten driejaarlijks kunnen herzien worden teneinde een evenwicht te bekomen tussen de opgebrachte hoeveelheid mest en de natuurlijke onttrekking van mineralen; dat momenteel dit evenwicht nog niet bereikt is en dus de kans reëel is dat deze bemestingslimieten in de nabije toekomst lager zullen liggen; dat het derhalve aangewezen is te rekenen met een bemestingslimiet van maximaal 150 kg P_2O_5 per hectare; dat hiertoe in het Mestdecreet enkel documenten bestaan ter staving van

de mestafzet voor het lopende kalenderjaar; dat evenwel een milieuvergunning in principe verleend wordt voor een periode van 20 jaar; dat indien de aanvrager onvoldoende gronden in gebruik heeft hij hiertoe contracten op langere termijn kan sluiten met derden; dat het wenselijk is deze contracten een langere looptijd dan één jaar te geven, opdat zou blijken dat de mogelijke milieuverontreiniging over een langere periode voorkomen kan worden; dat hiertoe een periode van drie jaar als absoluut minimum dient beschouwd te worden;

Overwegende dat deze inrichting in totaal 0 ha grond in eigendom of in pacht heeft;

Overwegende dat er naast deze verantwoording van de mestafzet op gronden nog een exportcontract is; dat dit contract niet in rekening gebracht werd door de Mestbank, aangezien :

- het contract gesloten werd tussen de volgende partijen : als producent : Jan JANSEN, als vervoerder : AGRILAND;
- op het contract werd volgende gebruiker vermeld : ACDP (Frankrijk);

dat de in het contract vermelde gebruiker woonachtig is in Frankrijk; dat bijgevolg dient voldaan te worden aan de desbetreffende EEG-reglementering en de desbetreffende Franse wetgeving; dat het contract gesloten werd tot export van kippenmest; dat dergelijke transporten op basis van de EEG-richtlijn 92-118 en het Ministerieel besluit van 27 juni 1994 in de toekomst nog steeds mogelijk zullen zijn mits te voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in de EEG-verordening 93-259; dat hiertoe toelating dient gevraagd te worden aan de bevoegde Franse overheid; dat voor zover geweten geen van de contractanten een dergelijke toelating heeft; dat de in het contract vermelde afnemer in afwijking hiervan toelating verkregen heeft om kippenmest te importeren in Frankrijk zonder daartoe aan de desbetreffende EEG-reglementering te voldoen; dat deze toelating evenwel slechts geldig was in 1994 en voor zover geweten niet verlengd is geworden; dat bijgevolg noch de in het contract vermelde producent, noch de in het contract vermelde vervoerder, noch de in het contract vermelde gebruiker enige vorm van toelating heeft om kippenmest te importeren in Frankrijk; dat bijgevolg bezwaarlijk kan verondersteld worden dat dit 'contract' voldoende garanties biedt op langere termijn i.v.m. de mestafzet;

Overwegende dat er bijgevolg een mestafzetmogelijkheid is voor in totaal 0 kg P_2O_5 ; dat er bijgevolg voor deze inrichting naar de toekomst toe onvoldoende mestafzetmogelijkheden zijn om de op de inrichting geproduceerde dierlijke mest op een ecologisch verantwoorde wijze te kunnen afzetten; dat bijgevolg deze aanvraag niet verenigbaar is met de

doelstellingen van het mestdecreet, noch met artikel 5.9.8.3, §3 van VLAREM II";

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoeker in het enig middel aanvoert dat de uitbreiding van zijn inrichting ten onrechte geweigerd wordt omdat niet aangetoond zou zijn dat er voldoende ecologisch verantwoorde afzetmogelijkheden zijn voor de geproduceerde mest en ter ondersteuning van zijn grief verwijst naar verscheidene arresten van de Raad van State; dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt dat "het (...) perfect legitiem (is) (...) om bij het beoordelen van de aanvragen als deze rekening te houden met de mestproblematiek en de bedreiging die voor het leefmilieu en de omgeving uitgaat van de mest die geproduceerd wordt in dergelijke bedrijven" en dat, hoewel de verzoeker daartoe de mogelijkheid had, geen afdoende bewijs van een ecologisch verantwoorde mestafzet werd voorgelegd, zodat de bevoegde minister de gevraagde uitbreiding wel degelijk vermocht te weigeren; dat zij verder nog stelt :

"Overigens dient niet uit het oog te worden verloren dat hoe dan ook na 1.1.1996 bij het beoordelen van milieuvergunningsaanvragen, rekening zal moeten worden gehouden met de voorschriften van het gewijzigde milieuvergunningsdecreet en dat dit ook geldt voor aanvragen die na een eventuele vernietiging door de Raad van State terzake opnieuw moeten worden beoordeel.

Artikel 33 §1 van het mestdecreet zoals het gewijzigd werd door artikel 26 van het voormelde decreet van 20.12.1995 bepaalt immers weliswaar dat de vergunningsaanvragen ingediend voor 30.12.1995 niet meer mogen leiden tot het verlenen van vergunningen met uitzondering van de hernieuwing van een vergunning en volledige verplaatsing van een vergund bedrijf. Dit doet vanzelfsprekend geen afbreuk aan de vaststelling dat vergunningsaanvragen die voor die datum van 30.12.1995 zijn ingediend, alleszins op het ogenblik dat het besluit wordt genomen, dienen te

beantwoorden aan de normen zoals die in het gewijzigde mestdecreet thans voorkomen.

Nu niet betwist kan worden dat de aanvraag van de verzoekende partij alleszins niet verenigbaar is met de voorschriften van het nieuwe artikel 33 §1 van het mestdecreet zoals gewijzigd door het decreet van 20.12.1995, kan ook de vraag gesteld worden in welke mate de verzoekende partij nog het belang behoudt bij de nagestreefde vernietiging aangezien haar beroep na een eventuele vernietiging alleszins zou moeten worden beoordeeld aan de hand van de thans geldende voorschriften";

dat de verzoeker, in zijn memorie van wederantwoord, repliceert dat bij de beoordeling van het middel rekening moet worden gehouden met het meststoffendecreet en haar uitvoeringsbesluiten zoals deze in voege waren ten tijde van het bestreden besluit en dus vóór de inwerkingtreding van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zodat een verwijzing ernaar niet opgaat;

2.2.1. Overwegende dat uit de onder punt 1.4. hierboven geciteerde overweging van het bestreden besluit blijkt dat de weigering van de gevraagde uitbreiding gesteund is op het feit dat de vergunningverlenende overheid van oordeel was dat de verzoeker de geproduceerde mest niet op een ecologisch aanvaardbare manier zou kunnen uitspreiden;

2.2.2. Overwegende dat artikel 5.9.8.3., § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II) bepaalt wat volgt :

"De geproduceerde dierlijke mest dient overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en zijn uitvoeringsbesluiten afgezet op een ecologisch verantwoorde wijze";

dat, zoals ze is geredigeerd, deze bepaling op zich de vergunningverlenende overheden niet toelaat om op grond van de te verwachten mestproductie en de voorziene afzet ervan, een milieuvergunningsaanvraag tot het uitbreiden van een pluimveebedrijf te weigeren; dat, voorts, de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is;

2.2.3.1. Overwegende, wat de beweerdelijke teloorgang van verzoekers belang betreft, dat wordt vastgesteld dat de verwerende partij er van uitgaat dat de bevoegde overheid in het licht van de gewijzigde reglementering opnieuw een weigeringsbeslissing zal moeten nemen; dat zij daartoe verwijst naar artikel 33, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van

het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet), zoals gewijzigd door het decreet van 20 december 1995;

2.2.3.2. Overwegende dat bij een heroverweging van de vergunningsaanvraag na vernietiging de vergunningverlenende overheid ertoe gehouden is de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik van de nieuwe uitspraak; dat de Raad van State in het kader van de huidige procedure niet vermag te oordelen over en vooruit te lopen op in de toekomst door deze overheid te nemen beslissingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 30 november 1995 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat Jan JANSEN had ingediend tegen het besluit van 1 juni 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende, onder meer, de weigering van de vergunning voor het uitbreiden van de bestaande en vergunde dierenpopulatie in zijn legkippenbedrijf, gelegen aan de Neerhovenstraat 30 te Meeuwen-Gruitrode, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien mei tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.